

शिव महिम्न स्तोत्रम्

पुष्पदन्त कृत

पुष्पदन्त उवाच

महिम्नः पारं ते परम विदुषो यद्य सदृशी
स्तुतिः ब्रह्मादीनां अपि तदवसन्नाः त्वयि गिरः ।
अथाटवाच्यः सर्वः स्वमति परिमाणावधि गृहान
ममाप्येष स्तोत्रे हर निरपवादः परिकरः ॥ 1 ॥

अतीतः पंथानं तव य महिमा वाङ्मनसयोः
अतद्व्यावृत्त्या यं यद्विधमभिधत्ते श्रुतिरपि ।
स कस्य स्तोतव्यः कतिविधगुणः कस्य विषयः
पदे त्वर्वाचीने पतति न मनः कस्य न वचः ॥ 2 ॥

मधुसूता वाचः परममृतं निर्मितवतः
तव ब्रह्मण किं वागपि सुरगुरोः विस्मय पदम ।
मम त्वेतां वाणीं गुणकथन पुण्येन भवतः
पुनामि र्थत्यर्थेऽस्मिन् पुरमथन बुद्धिः व्यवसिता ॥ 3 ॥

तवैश्वर्यं यत्तः जगद्दय रक्षाप्रलयकृत
त्रयीवस्तु व्यस्तं तिस्रुषु गुणभिन्नासु तनुषु ।
अभव्यानां अस्मिन् वरद रमणीयां अरमणीं
विहन्तुं व्याक्रोशीं विदधत र्थैके जडधियः ॥ 4 ॥

किमीहः किन्कायः स जलु किं उपायः त्रिभुवनं
किमाधारो धाता सृजति किमुपादान र्थति य ।
अतर्क्यैश्वर्ये त्वय्यनवसर दुःस्थो हतधियः
कुतर्कोटयं कांश्चित मुञ्चयति मोहाय जगतः ॥ 5 ॥

अजन्मानो लोकाः किं अवयववन्तोऽपि जगतां
अधिष्ठातारं किं भवविधिरनादृत्य भवति ।
अनीशो वा कुर्याद् भुवन जनने कः परिकरो
यतो मन्दास्त्वां प्रत्यमरवर संशेरत ऽमे ॥ 6 ॥

त्रयी साङ्ग्यं योगः पशुपतिमतं वैष्णवं ऽति
प्रलिङ्गे प्रस्थाने परमिदमदः पथ्यमिति य ।
रुथीनां वैश्विः अदृजुकुटिल नानापथजुषां
नृषामेको गम्यः त्वमसि पयसामर्षव ऽव ॥ 7 ॥

महोक्षः भट्वाङ्गं परशुरजिनं भस्म इणिनः
कपालं चेतीयत्तव वरद तन्त्रोपकरणम ।
सुरास्तां तामृच्छिं दधति तु भवद्भू प्रणिहितं
न हि स्वात्मारामं विषय मृगतृष्णा भ्रमयति ॥ 8 ॥

ध्रुवं कश्चित् सर्वं सकलं अपरस्त्व ध्रुवमिदं
परो ध्रौव्याटध्रौव्ये जगति गदति व्यस्तविषये ।
समस्तेऽप्ये तस्मिन् पुरमथन तैर्विस्मित ऽव
स्तुवन जिहेमि त्वां न भलु ननु धृष्टा मुभरता ॥ 9 ॥

तवैश्वर्यं यत्नाद् यदुपरि विरिञ्चिः हरिरधः
परिच्छेतुं यातावनिलं अनल स्कन्ध वपुषः ।
ततो भक्तिश्रद्धा भरगुरु गृणद्भ्यां गिरिश यत्
स्वयं तस्थे ताभ्यां तव किं अनुवृत्तिर्न इलति ॥ 10 ॥

अयत्नादासाध त्रिभुवनं अवैरव्यतिकरं
दशास्यो यद्बाहूनभृत रणकण्डू परवशान् ।
शिरःपद्मश्रेणी रचित यरणाम्भोरुह भलेः
स्थिरायाः त्वद्भक्तेः त्रिपुरहर विस्फूर्जितं ऽदम ॥ 11 ॥

अमुष्य त्वत्सेवा समधिगतसारं भुजवनं
बलात कैलासेटपि त्वदधिवसतौ विष्कमयतः ।
अलभ्या पातालेटप्यलस यलिताटन्गुष्ठ शिरसि
प्रतिष्ठा त्वय्यासीद ध्रुवमुपचितो मुह्यति भलः ॥ 12 ॥

यदृद्धिं सुत्राम्णो वरद परमोच्यैरपि सतीं
अधश्चक्रे आशः परिजन विधेय त्रिभुवनः ।
न तश्चित्रं तस्मिन् वरिवसितरि त्वच्यरणयोः
न कस्याप्य उन्नत्यै भवति शिरः अस्त्वच्यवनतिः ॥ 13 ॥

अकाण्ड ब्रह्माण्ड क्षयचकित देवासुरकृपा
विधेयस्याटसीद यस्त्रिनयन विषं संहृतवतः ।
स कल्माषः कण्ठे तव न कुरुते न श्रियमहो
विकारोऽपि श्लाघ्यो भुवन भय भङ्ग व्यसनिनः ॥ 14 ॥

असिद्धार्था नैव क्वचिदपि सद्येवा सुरनरे
निवर्तन्ते नित्यं जगति जयिनो यस्य विशिभाः ।
स पश्यन्नीश त्वां र्धतर सुर साधारणमभूत
स्मरः स्मर्तव्यात्मा न हि वशिषु पथ्यः परिभवः ॥ 15 ॥

मही पादाघाताद व्रजति सहसा संशयपदं
पदं विषणोर्भ्राम्यद भुज परिघ रणण ग्रह गणम ।
मुहुर्धौर्दौस्थ्यं यात्यनिभृत जटा ताडित तटा
जगद्रक्षायै त्वं नटसि ननु वामैव विभुता ॥ 16 ॥

वियद्व्यापी तारागण गुणित झेनोद्रम रुचिः
प्रवाहो वारां यः पृषतलघुदृष्टः शिरसि ते ।
जगत द्वीपाकारं जलधिवलयं तेन कृतमिति
अनेनैवोन्नेयं धृतमहिम दिव्यं तव वपुः ॥ 17 ॥

रथः क्षोणी यन्ता शतधृतिरगेन्द्रो धनुरथो
रथाङ्गे चन्द्राकौ रथ यरण पाणिः शर ईति ।
द्विधक्षोस्ते कोटयं त्रिपुरतृणं आडंभर विधिः
विधेयैः क्रीडन्त्यो न भलु परतन्त्राः प्रभुधियः ॥ 18 ॥

हरिस्ते साहस्रं कमल बलिमाघाय पद्योः
यदेकोने तस्मिन् निवं उदहरन् नेत्र कमलम् ।
गतो भक्त्युद्रेकः परिणतिं असौ चक्रवपुषः
त्रयाणां रक्षायै त्रिपुरहर जगति जगताम् ॥ 19 ॥

कृतौ सुप्ते जाग्रत त्वमसि इलयोगे कृतुमतां
क्व कर्म प्रध्वस्तं इलति पुरुषाराधनमृते ।
अतस्त्वां संप्रेक्ष्य कृतुषु इलदान प्रतिभुवं
श्रुतौ श्रद्धां बध्वा दृढपरिकरः कर्मसु जनः ॥ 20 ॥

क्रियादक्षो दक्षः कृतुपतिः अधीशः तनुभृतां
ऋषीणां आर्त्विज्यं शरणद सदस्याः सुरगणाः ।
कृतुभ्रंशः त्वतः कृतुइल विधान व्यसनिनः
ध्रुवं कर्तुं श्रद्धा विधुरं अभियाराय हि मजाः ॥ 21 ॥

प्रजनाथं नाथ प्रसन्नमभिकं स्वां दृष्टितरं
गतं रोहिद भूतां रिरमयिषु मृष्यस्य वपुषा ।
धनुष्पाणेर्यातं दिवमपि सपत्राकृतं अमुं
त्रसन्तं तेदधापि त्यजति न मृगव्याधरभसः ॥ 22 ॥

स्वलावण्याशंसा धृत धनुषं अज्ञाय तृणवत
पुरः प्लुष्टं दृष्ट्वा पुरमथन पुष्पायुधं अपि ।
यदि स्त्रैणं देवी यमनिरत देहार्ध घटनात
अवैति त्वामद्धा भत वरद मुग्धा युवतयः ॥ 23 ॥

शमशानेष्व्वाङ्गीडा स्मरहर पिशाचाः सहचराः
चिता लस्मालेपः स्रगपि नृकरोटी परिकरः ।
अमङ्गल्यं शीलं तव भवतु नामैवं अभिलं
तथापि स्मर्तृणां वरद परमं मङ्गलं असि ॥ 24 ॥

मनः प्रत्यङ् चित्ते सविधम विधायात् मरुतः
प्रहृष्यद्रोमाणः प्रमद सलिलोत् सङ्गतिदृशः ।
यदा लोक्या अह्लादं हृद ईव निमन्त्र्य अमृतमये
दधत्यन्तः तत्त्वं किमपि यमिनस्तत किल भवान् ॥ 25 ॥

त्वमर्कः त्वं सोमः त्वमसि पवनः त्वं हुतवहः
त्वं आपः त्वं व्योम त्वमु धरणिः आत्मा त्वं ईति च ।
परिच्छिन्नां अेवं त्वयि परिणता भिन्नति गिरं
न विद्मः तत्तत्त्वं वयमिह तु यत त्वं न भवसि ॥ 26 ॥

त्रयीं तिस्रो वृत्तीः त्रिभुवनं अथो त्रीनपि सुरान्
अकाराद्यैः वर्णैः त्रिभिरभि दधत तीर्णविकृति ।
तुरीयं ते धाम ध्वनिभिः अवरुन्धानं अणुभिः
समस्त व्यस्तं त्वां शरणाद् गृणात्यो ईति पदम ॥ 27 ॥

भवः शर्वो रुद्रः पशुपति रथोग्रः सहमहान्
तथा भीमेशानाविति यदभिधानाष्टकं ईदम ।
अमुष्मिन् प्रत्येकं प्रविचरति देव श्रुतिरपि
प्रियायास्मै धाम्ने प्रणिहित नमस्योऽस्मि भवते ॥ 28 ॥

नमो नेदिष्ठाय प्रियदेव ददिष्ठाय च नमः
नमः क्षोदिष्ठाय स्मरहर महिष्ठाय च नमः ।
नमो वर्षिष्ठाय त्रिनयन चदिष्ठाय च नमः
नमः सर्वस्मै ते तदिदं अतिसर्वाय च नमः ॥ 29 ॥

બહુલ રજસે વિશ્વોત્પતૌ ભવાય નમો નમઃ
પ્રબલ તમસે તત સંહારે હરાય નમો નમઃ ।
જન સુખકૃતે સત્વોદ્ધિક્તૌ મૃડાય નમો નમઃ
પ્રમહસિ પદે નિસ્ત્રૈગુણ્યે શિવાય નમો નમઃ ॥ 30 ॥

કૃશ પરિણતિ ચેતઃ કલેશવશ્યં ક્વ ચેદં
ક્વ ચ તવ ગુણ સીમોલ્લઙ્ઘિની શશ્વદૃઙ્ઘિઃ ।
ઈતિ ચકિતમમન્દીકૃત્ય માં ભક્તિરાધાદ
વરદ ચરણયોસ્તે વાક્ય પુષ્પોપહારમ ॥ 31 ॥

અસિત ગિરિ સમં સ્યાત કન્જલં સિન્ધુ પાત્રે
સુર તરુવર શાખા લેખની પત્રમુર્વી ।
લિખતિ ચદ્ધિ ગૃહીત્વા શારદા સર્વકાલં
તદપિ તવ ગુણાનામીશ પારં ન ચાતિ ॥ 32 ॥

અસુર સુર મુનીન્દ્રૈઃ અર્ચિતસ્ય ઈંદુમૌલેઃ
ગ્રથિત ગુણ મહિમ્નો નિર્ગુણસ્ય ઈશ્વરસ્ય ।
સકલ ગણ વરિષ્ઠઃ પુષ્પદન્તાભિધાનઃ
રુચિરમલઘુવૃત્તૈઃ સ્તોત્રં એતચ્ચકાર ॥ 33 ॥

અહરહરનવદં ધૂર્જટેઃ સ્તોત્રમેતત
પઠતિ પરમભક્ત્યા શુદ્ધ ચિત્તઃ પુમાન ચઃ ।
સ ભવતિ શિવલોકે રુદ્રતુલ્યઃ તથાટ્ર
પ્રચુરતર ધનાયુઃ પુત્રવાન કીર્તિમાંશ્ચ ॥ 34 ॥

મહેશાન્ન અપરો દેવો મહિમ્નો નાપરા સ્તુતિઃ ।
અઘોરાન્ન અપરો મન્ત્રો નાસ્તિ તત્ત્વં ગુરોઃ પરમ ॥ 35 ॥

દીક્ષા દાનં તપસ્તીર્થ જ્ઞાનં યાગાદિકાઃ ક્રિયાઃ ।
મહિમ્ન સ્તવ પાઠસ્ય કલાં નાર્હન્તિ ષોડશીમ ॥ 36 ॥

કુસુમદશન નામા સર્વ ગન્ધર્વ રાજઃ
શશિધરવર મૌલેઃ દેવદેવસ્ય દાસઃ ।
સ ખલુ નિજ મહિમ્નો ભ્રષ્ટ એવાસ્ય રોષાત
સ્તવનં ઈદં અકાર્ષીદ દિવ્ય દિવ્યં મહિમ્નઃ ॥ 37 ॥

સુરગુરુ અભિપૂજ્ય સ્વર્ગ મોક્ષૈક હેતું
પઠતિ ચદિ મનુષ્યઃ પ્રાંજલિઃ ન અન્ય ચેતાઃ ।
વ્રજતિ શિવ સમીપં કિન્નરૈઃ સ્તૂયમાનઃ
સ્તવનં ઈદં અમોઘં પુષ્પદન્ત પ્રણીતમ ॥ 38 ॥

શ્રી પુષ્પદન્ત મુહ પડ્કજ નિર્ગતેન
સ્તોત્રેણ કિલ્બિષ હરેણ હર પ્રિયેણ
કણ્ઠ સ્થિતેન પઠિતેન સમાહિતેન
સુપ્રીણિતો ભવતિ ભૂતપતિઃ મહેશઃ ॥ 39 ॥

ઈત્યેષા વાઙ્મયી પૂજા શ્રીમત શઙ્કર પાદયોઃ ।
અર્પિતા તેન દેવેશઃ પ્રીયતાં મે સદાશિવઃ ॥ 40 ॥

આસમાપ્તં ઈદં સ્તોત્રં પુણ્યં ગન્ધર્વ ભાષિતં ।
અનૌખ્યં મનોહારિ સર્વ ઈશ્વર વર્ણનમ ॥ 41 ॥

એકકાલં દ્વિકાલં વા ત્રિકાલં ચઃ પઠેન્નરઃ ।
સર્વપાપ વિનિર્મુક્તઃ શિવ લોકે મહીચતે ॥ 42 ॥

॥ ઈતિ શ્રી પુષ્પદન્ત વિરચિતં શિવમહિમ્નઃ સ્તોત્રં સંપૂર્ણમ ॥